

lægges afgørende Vægt paa den her angivne Fordeling af Kommunernes Udgifter mellem faste Tillæg og personlige Tillæg, idet det maa forudses, at Kommunalbestyrelserne i et vist Omfang vil foretrække at give et fast Tillæg, der er mindre end det, som Forslaget tillader, og til Gengæld supplere med personlige Tillæg i Forhold til Trangen i de enkelte Tilfælde, en Fremgangsmaade, som ikke er uforenelig med Affattelsen af Forslagets § 6, 2det Stykke. Man har imidlertid under samtlige givne Forudsætninger antaget, at dette Forhold ikke vil blive af væsentlig Betydning, og at det i hvert Fald i mindre Grad forringer den Sikkerhed, hvormed der kan skønnes over det samlede Beløb (18 Mill. Kr.), end Nøjagtigheden af Skønnet over dette Beløbs Fordeling mellem de to Arter af Tillæg.

Man har endelig regnet med, at Forslagets § 11 vil paaføre Kommunerne en aarlig Udgift paa omkring 1 Mill. Kr., et Tal, der her er ansat skønsvis, idet man med Hensyn til de tilsvarende Udgifter i Henhold til den gældende Aldersrentelov (Lovens § 10) alene har Oplysning om, at den aarlige Udgift i Henhold til Lovens § 10 og dens § 5, 1ste Stykke, under eet udgør 4 à $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Adolph Jensen.

A. B. Kofoed.

Til Indenrigsministeriet.
